(Ne)obično Valentinovo

Probudio sam se ujutro s prvom zrakom sunca. Spremio sam se i krenuo u školu. Na putu do škole sreo sam onog malog koji me stalno gnjavi i podmeće nogu. Eto, divnog li Valentinova! Nakon prvog sata ostavio sam torbu i otišao s prijateljima trčati po hodniku. Nakon zvona sam došao po torbu i opazi crnu omotnicu na kojoj se nalazilo veliko crveno srce i moje ime na njemu. Nisam mogao odoljeti da ne škicnem što unutra piše. Otvorio sam i na bijelom papiru ugledao neku čudnu zagonetku:

„S visine tvoje gledaju te oči moje plave boje.
Moja kosa je smeđa, a leptirići su mi iza leđa.
Sviđaš mi se jako, ali to ne razumije svatko."

Cijeli sat razmišljao sam o toj djevojci i nisam se mogao koncentrirati na nastavu. Nikako nisam mogao shvatiti tko je ona. Napokon je zvonilo. Izjuri sam iz učionice i krenuo u potragu za leptirićima. Tražio sam i tražio, gledao i promatrao i onda sam je ugledao! Stajala je u kutu pokraj radijatora. Imala je prekrasnu dugu smeđu kosu i torbu s leptirićima. Odmah sam shvati da je to ona i zaljubio se na prvi pogled. Tako lijepu djevojku nikada nisam ugledao u školi. Prišao sam joj i pozvao je u kino.

6.a razred